

هشت و هفت ثور لکه‌های ننگ تاریخ ما!

هشتم ثور سیاه‌ترین روز تاریخ معاصر کشور ماست. در چنین روزی سرجنایتکاران تنظیمی با سران وطن‌فروش خلقی و پرچمی در یک مغالزه خاینانه، حاصل مقاومت آزادیخواهانه ضد روسی ملت درد دیده ما را دزدیده و به اشاره اربابان پاکستانی و ایرانی‌شان سرزمین ما را به حمام خون مبدل ساختند و طی فقط چهار سال فرمانروایی خونبار شان هولناکترین فجایع را رقم زدند. جنگ‌های ویرانگر تنظیمی، وحشیگری و فاشیسم بی‌انتهای، پاتک سالاری، قتل عام ۷۰ هزار کابلی، ویرانی کامل شهر زیبای کابل، غارت و چپاول اموال مردم، تجاوز به مادران هفتاد ساله و دخترکان هفت ساله؛ انهدام کامل زیربنای اقتصادی ما، به یغما بردن هفتاد هزار قطعه اثر بی‌نظیر تاریخی از موزیم کابل و سپردن آن به جرنیل‌های پاکستانی و سایر جنایات چنگیزی ارمغان ننگین جانیان جهادی بود که دامنه‌اش تا امروز گسترش یافته و هنوز هم ددمش‌شان هشت ثوری و هفت ثوری کارد جنایت و خیانت‌شان را تا مغز استخوان ملت ما فرو برده‌اند.

با هجوم ستم‌پیشگان جهادی بر کابل، محشری را به راه انداختند و به روده‌دری همدیگر آغاز کردند که حتی برای باداران پاکستانی و ایرانی‌شان هم خواب یک حکومت متحد دست‌پروردگان هفت‌گانه و هشت‌گانه را بر کابل می‌دیدند، خلاف انتظار بود. به همین خاطر به زودی پاکستان، امریکا و عربستان لشکر قرون وسطایی‌ای را زیر نام طالبان سروسامان داده برای تشکیل دولتی مزدور و یکدست به کشور ما فرستادند و بدینصورت مردم ما در دام شیطنی نیروی جهالت‌پیشه دیگری اسیر گردیدند.

جو انارشی، بیزاری و کینه شدید مردم از باندهای جهادی و طالبی، زن ستیزی هار و تبدیل افغانستان به مرکز تروریزم بین‌المللی و بخصوص حادثه یازدهم سپتامبر بهانه طلایی‌ای برای دولت غارتگر امریکا بود تا جهت جهان‌گشایی و زهرچشم نشان دادن به رقبای نوظهورش با شعارهای دروغین به افغانستان لشکر کشی نماید. بدینترتیب، استقلال افغانستان که از اشغالگران روسی و پوشالیانش به قیمت گزافی در اثر مبارزه ملت ما بدست آمده بود یکبار دیگر از دست رفت و وطن و مردم ما در چنگال خونین یک ابرقدرت زورگو و نوکرانش گیر افتادند.

امریکا و ناتو، جلادان جهادی، خلقی و پرچمی و جمعی از تکنوکرات‌های جاسوس‌پیشه و ضدملی را به خدمت گرفته با برگزاری نمایشات بویناکی زیر نام انتخابات، دولت فاسدی مملو از آدمکش‌شان و خاینان را بر مردم ما تحمیل نمودند و طی یک دهه گذشته تلاش کردند تا پیامد‌های فاجعه‌بار هفت و هشت ثور را از خاطرات مردم رنج‌دیده ما بزدایند. طی این سال‌ها قصابان جهادی خود را عطر و پودر زدند تا اکت «دموکرات» و «ملی» نمایند. به این هم بسنده نکرده، برای خود قانون «عفو عمومی» ساختند، سیاه‌روز هشت ثور را «روز ملی» نامیده و بالای ویرانه‌ها و گورهای گمنام قربانیان حاکمیت شوم‌شان، همه ساله به پایکوبی و جشن پرداختند؛ تعدادی از جلادان فاجعه کابل را لقب «قهرمان»، «شهید صلح» و... دادند و در تازه‌ترین حرکت شیادانه، تاریخ سی سال اخیر را از کتب درسی مکاتب حذف کردند.

اما چگونه ممکن است مردم رنج‌دیده ما به این آسانی خون جگر گوشه‌ها و تباهی وطن‌شان را فراموش نموده، عاملانش را ببخشند؟ هشت و هفت ثور بمثابه سیاه‌ترین روزهای تاریخ ماست. ولو جانیان این دو روز نحس هزار بار از ترس مردم با همدیگر متحد گشته، همدیگر را ببخشند و بر گذشته پرننگ خود پرده اندازند، اما هرگز موفق نخواهند شد داغ‌های عمیق ددمنشی‌هایشان را از قلب و ذهن مردم ما پاک کنند. آن روز خجسته حتما رسیدنیست که همه‌ی این طاعونیان به زور بازوان ملت ما به سزای اعمال‌شان برسند.

به علت منفور بودن این فاشیست‌های دینی بین مردم است که ناگزیر همواره بر یک نیروی بیگانه اتکا داشته و هر چند بعد قله عوض کنند. بی‌جهت نیست که این عاملان بربادی و جنایت که بیشرمانه خود را بانیان آزادی افغانستان از چنگال اشغالگران روسی تبلیغ میکنند، امروز زنجیر غلامی امریکا و متحدان را به گردن انداخته‌اند و برای حضور دایمی آن دعا میکنند و ادامه اشغال کشور را راز خوشبختی افغانستان و امر مبارک وانمود می‌سازند، چون به برکت حضور صاحبان غربی‌شان به مسند قدرت و میلیون‌ها دالر دست یافته و نبود بآدار را بمثابه پایان حیات ننگین زورمداری و استبدادشان میدانند. امریکا نیز که افغانستان را با توسل به چاکرانش دهسال همچون طعمه ارزان بدست داشته، حال زمینه چینی میکند که موقعیتش را در کشور ما قانونی سازد. تبلیغات کرکننده و عوامفریبانه به خاطر پایگاه‌های دایمی امریکا در افغانستان از گلوی فروخته شده یک مشت «کارشناسان» و بنگاه‌های تبلیغاتی نظیر «رادپو آزادی» ماهه‌است که هر وجدان بیدار را جریحه‌دار می‌سازد. البته از «رادپو آزادی» که بوسیله سی.آی.ای برای همین هدف راه‌اندازی و تمویل شده تعجبی ندارد، اما آن عناصری که آگاهانه یا ناآگاهانه به بلندگوی اشغالگران تبدیل شده و در مدح مادروطن‌فروشی شعار میدهند، نام‌شان را منحنیث خاینان بی‌غیرت تاریخ ثبت میکنند.

امریکا به هر کشوری که دست انداخته جز خون و خرابی تحفه‌ای به مردمش نداشته است. ما نمونه‌های آن را در ویتنام و به تازگی در عراق، لیبی و سوریه شاهدیم که ملت‌هایش را به خون نشانند و سربازانش شیوه‌های جدید جنایت و وحشت را بر مردم کشورهای زیر سلطه‌شان تمرین میکنند. با این وجود

مقاومت مردم ما علیه اشغالگران امریکایی بصورت خودجوش در نقاط مختلف افغانستان بعد از هر جنایت‌شان دیده شده است. ولی این مقاومت هنوز کاملاً پراکنده و نامتمرکز بوده بنا دجالان طالبی بعضی مقاومت‌های قهرمانانه مردمی را با وقاحت تمام به خود نسبت میدهند. در حالیکه زندگی، تحصیل و موقعیت خانوادگی اغلب معترضین و حمله‌کنندگان بر نظامیان امریکایی، بیانگر مخالفت و وطنپرستانه آنان برضد اشغالگران و طالبان و شرکای آنان میباشد. این مقاومت‌ها روزتاروز اوجگیر شده و زمانی خواهد رسید که نیروهای خارجی و چتلی خوارانش را به فرار ذلتبار مجبور سازد.

بدون مبارزه علیه اشغال، پایگاه‌ها و سیاست‌های خاین‌پرورانه امریکا و ناتو در کشور، پیکار علیه نوکران جهادی، تکنوکرات‌ها و بقایای خلق و پرچم ممکن نیست. و مبارزه علیه سلطه امریکا بدون مبارزه قاطع علیه خاینان روشنفکرنمایی که برای امریکا، ایران، پاکستان و دیگر کشورهای دلالی میکنند ناقص است. اگر نیروهای مدعی آزادیخواهی بازهم جبوانه سکوت و محافظه‌کاری پیشه کنند و فعالیت‌شان علیه اشغالگران و بنیادگرایان و مزدبگیران روشنفکرشان در سطح اعلامیه صادر کردن‌های پرطمطراق از اروپا و امریکا و کانادا محدود بماند، روزگار ملت دردیده ما مثل دوران خرمستی‌های جهادی و طالبی وخیم‌تر شده و تجاوزکاران خارجی بیشتر فرصت را برای ویرانگری و تاراج کشور ما غنیمت خواهند شمرد. محک آزادیخواهی و انقلابی بودن هر نیرویی اولتر از همه در کار و مبارزه عملی آنان در داخل افغانستان و سازماندهی و بسیج توده‌های به جان رسیده ما مضمحل است.

مردم ما طی بیش از دهسال گذشته، از فعالیت‌ها و حملات مشکوک طالبان و دیگر شبکه‌های تروریستی نیز دریافته‌اند که ناف این گروه‌ها هنوز به امریکا و انگلستان و دیگر متجاوزین بسته است و در پس پرده، معاملات استعماری‌شان ادامه دارد. عملیات‌های انتحاری مشکوک این گروه‌های تروریستی در حساس‌ترین مناطق سنگربندی شده شهر کابل در حالی که کوچک‌ترین ضربه‌ای را متوجه نیروهای خارجی نمی‌سازد، رساننده ساخت و پاخت‌های برنامه‌شده اینان با گروه‌های تروریستی است. امریکا هنوز هم از طالبان، باند گلبدین و دیگر شبکه‌های تروریستی جهت پیشبرد اهداف منطوقوی‌اش و تبدیل افغانستان به لابراتوار و پایگاه نظامی دائمی سود کافی میبرد. بنیادگرایی نوع جهادی و طالبی کماکان تکیه‌گاه اصلی امریکا و غرب در افغانستان است چون این گروه‌های مزدورپیشه هیچگونه حس ملی و انسانی ندارند و قبول بردگی به هر قدرت خارجی در ذات پلیدشان عجین گشته است.

نمایشات مسخره دولت پوشالی کرزی زیر نام صلح، خبر از بدبختی‌های بیشتر و سیه‌روزی عمیق‌تر ملت ما میدهد. مردم ما با تجربه دریافته‌اند که بازگشت صلح با استقرار دولتی متشکل از آدمکشان جهادی، طالبی، گلبدینی، خلقی و پرچمی نمیتواند عملی گردد. به فرض محال این باندها دست به اتحاد و صلح زند، این به معنی سفت‌تر شدن پنجال خونچکان جنایتکاران بر گلوی توده‌های ما خواهد بود و آن وقت متحدانه و با دو دست افغانستان را به صاحبان امریکایی‌شان تقدیم خواهند کرد. ناآگاهترین افراد هم امروز میدانند که طالبان، باند گلبدین و شبکه حقانی جیره‌خواران پست‌آی.اس.آی اند. هر فرد و نیرویی که اینان را «برادر» و «افغان بچی» بخواند، خود جواسیس حلقه به گوش بیگانگان و دشمن استقلال و دموکراسی در کشور اند.

ما اعتقاد راسخ داریم تا زمانی که دستان خون‌آشام تمامی بیگانگان و غلامان‌شان از کرزی گرفته تا فهیم، خلیلی، سیاف، قانونی، دوستم، گلبدین، ملا عمر، محقق، عبدالله، عطا و... از دامن میهن غرقه در خون ما کوتاه نشود کسب استقلال، آزادی، صلح، امنیت، ترقی و سعادت خواب و خیالی بیش نخواهد بود. پس استقلال، دموکراسی، وحدت ملی و رفاه خلق در نبرد همگانی تمامی ملیت‌های وطن ما برضد این میهن‌فروشان جلادمنش میتواند تجلی یابد. ما باید از خیزش‌های قهرمانانه مردم ایران در برابر رژیم سفاک «ولایت فقیه» درسها بیاموزیم.

حزب همبستگی افغانستان که همیشه در برابر بی‌عدالتی‌ها و خیانت‌ها علیه وطن و مردم ما صدایش را بلند کرده، بار دیگر طی تظاهراتی هشتم ثور، روز بربادی افغانستان را تقییح نموده، خواهان محاکمه رهبران جنایت‌پیشه هفت و هشت ثوری و طالبان می‌باشد. حزب ما متعهد است تا همدست با مردم فقیر خود فضای رعب و وحشت جهادی را درهم بشکند و از تمام افراد، نیروها و عناصر ملی و وطنپرست مکرراً میخواهد تا در صف مردم ضد دشمنان داخلی و متجاوزان خارجی به پا خیزند. جز این راه دیگری برای نجات وطن و مردم ما از زنجیر بدبختی و اسارت وجود ندارد.

مرگ و نفرین بر اشغالگران و سگان زنجیری‌شان!

زنده و فروزان باد ندای آزادیخواهی ملت ما علیه اشغالگران و بنیادگرایان!

داغ‌های ننگ هشت و هفت ثور را با نابودی عاملانش از تقویم خود بزداييم!

حزب همبستگی افغانستان

۸ ثور ۱۳۹۱ - ۲۷ اپریل ۲۰۱۲